

"Blust de Geest niet uit".

1 Thess. 5:19

Hoe zal een nietig mens de Geest kunnen uitblussen? Wie zal dat zuiverende, verbrandende, verwarmende en verlichtende vuur kunnen doven? Wij belijden toch de onweerstandelijke werking van de Heilige Geest? Hij is toch de Geest der levendmaking?

Die vragen heb ik mezelf ook gesteld, lezer! Juist omdat het behoort tot die grote troost, in leven en in sterven, dat onze God zo onvoorwaardelijk spreekt: En Ik zal Mijn Geest in hen geven..Mijn wet in hun hart schrijven..rein water op hen sprengen etc.

En..waarom is er nog zonde? Waarom doe ik zonde? Waarom ligt het kwade mij bij? Hoe is dit alles met elkaar te rijmen?

Vaak wordt het "uitblussen van de Geest" in verband gebracht met de bijzondere gaven van de Geest.

Van die gaven spreekt de apostel Paulus in de eerste brief aan de gemeente te Korinthe. Dat uitblussen van de Geest wordt dan niet betrokken op de onweerstandelijke, wederbarende werking van de Geest, maar op het miskennen of bespotten van de bijzondere gaven van de Geest, zoals bijvoorbeeld de gave van de gezondmaking, talen, profetie etc.

Toch bevredigt deze verklaring mij niet. Maar.. zou ik dan de troost van de overmacht van de Geest willen missen?

Nee, ganselijk niet! Van die overmacht van de Geest moeten we het hebben. Wie zou anders zalig worden? Gaarne zou ik beide waarheden als één waarheid belijden. Daarom wil ik trachten iets te schrijven over deze waarheid.

Verwacht geen antwoord op alle vragen. Onpeilbaar diep zijn Gods gedachten..

De Heere God heeft ons geschapen als mensen, denkende en willende mensen. Als zodanig hebben we ons van Hem afgewend.

Wij zijn afgesneden van de levenswortel (de Heere doet een afgesneden zaak op de aarde). Na onze val zijn wij nóg denkende en willende schepselen.

Echter, onze wil en ons denken zijn los van God, tegen God. Alles in ons werkt precies tegengesteld.

Juist daardoor is de staat van onze ellende zo ellendig. Omdat God ons begiftigde met "rede", zijn we na de val zo duivels onredelijk.

U zult het met mij eens zijn, dat er een groot verschil is tussen bijvoorbeeld een steen en een mens. Een steen is makkelijker te hantieren dan een mens..je zet hem ergens neer en hij blijft wel liggen.

De Geest werkt in mensen! Hij stelt Gods gedachten tegenover onze gedachten..Gods Woord tegenover onze woorden. De werking van de Geest is overtuigend, overredend. 't Is Gods bedoeling de werken van de duivel te verbreken. Het werken van de duivel is: Geen God en geen meester. Onze natuur is alzo verdorven, dat we geneigd zijn God en de naaste te haten. Toch wil de Heere een vrijwillig volk op de dag van Zijn heirkraft. Hij wil kinderen, die vragen: Wat wilt Gij dat ik doen zal?

Zo is dan het werk van de Heilige Geest, dat wij in Christus zouden wonen en Christus in ons. Dat Christus een gestalte in ons verkrijge..Dat wij God gelijk geven en Christus be-amen. Niet dat zulks de grond zou zijn van onze zaligheid!

Integendeel. Juist omdat Christus het fundament onzer zaligheid is, wil de Heilige Geest ons overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Wij zullen getuigen: Gij zijt de Christus, de

Zoon van de levende God! Tot Wie zullen wij anders heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven.

We mogen dus vaststellen dat de Heilige Geest bezig is om van ons Christenen te maken. Dát is de moeizame arbeid van de Heilige Geest.. altijd maar reformeren..altijd die Christus verheerlijken..altijd ons inprentende de "zin van Christus".

Wat is nu dat "uitblussen van de Geest?" Het is het denken en werken van uit onze eerste geboorte. Ons zelf-doen en zelf-maken. 't Is de poging om zelf de overwinning te behalen inplaats van Christus overwinning te vieren. We blussen de Geest uit door de verloren rechten van het vlees te honoreren...door, op welke wijze dan ook, het eerstgeboorterecht te verkrijgen. Zo vergeten en miskennen we onze grote "Israël", onze Prins en Overwinnaar. Hem is het recht van de eerstgeboorte.

Hij zal in alles en allen de EERSTE zijn. Wij blussen het vuur van de Geest door zelf vuurtje te stoken: "Ziet, gij allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen. (Jes.50.)

Wij blussen de Geest uit door het vermengen van werk en genade, en door van de genade en het Evangelie een werk te maken.

God getuigt echter: "Want als de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vastblijve, niet uit de werken, maar uit de Roepende".

Bij de geboorte van Ismaël en Izaäk kunnen we nog spreken van een uit het vlees geborene en een uit de belofte geborene..

Ezau en Jakob echter worden geboren uit Izaäk en Rebécca. God riep, en zij kwamen. Zonder

enige verdienste hunnerzijds kiest God Jakob als drager van het Vrouwezaad. Jakob heeft getracht door iets te "doen", het eerstgeboorterecht te verkrijgen. Hij begreep echter niet, dat hij, zo-doende, het eerstgeboorterecht verspeelde..hij diende zich immers aan als Ezau!

Toch bleef, ook in deze weg, het voornemen Gods van kracht: De meerdere zal de mindere dienen.

Wij blussen de Geest uit door de onzuivere prediking van het Woord. Volgens Calvijn is het geloof een dochter van het Woord!

Waar Christus Jezus niet verkondigd wordt als het één en al, kwijnt het leven des geloofs. De Heilige Geest wordt tegengestaan en bedreefd.

"Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander evangelie; Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren. Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met de Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?

Gij liep wel; wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn? Dit gevoel is niet uit Hem, Die u roept.

Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg.

Indien wij door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen!" (Galaten)

Door te leven naar het vlees, staan wij de Geest tegen.

Het kan niet baten dat wij het vlees in een vroom jasje kleden..de aap komt toch uit de mouw.

Om die reden trekt de Heilige Geest zich terug en staat ons leven in het teken van de dienstbaarheid. We verachten van de genade..van de gezonde Woorden..van de Heilige Sacramenten etc.

Wij blussen de Geest uit door van de Sabbat een werkdag te maken, inplaats van de Heere door Zijn Geest in ons te laten werken. Al ons eigen vuur is bluswater tegen de Heilige Geest. Misschien lopen we over van activiteiten op godsdienstig gebied, gelijk belijdende dat er méér nodig is...en tóch lopen we de Geest voor de voeten.

't Verbaast me, dat men vaak een kring van mensen, kerken, activeert voor één of ander doel of principe...om tenslotte als om strijd de menigte toe te roepen dat we naar de hel gaan als we meer niet hebben.

Het merkwaardige is dat iedereen op die manier een goeie dag heeft..de mensen vanwege de ernst en de collectanten vanwege de gevulde zakken. Is dat de ernst van de Geest?

Door al deze dingen bedroeven we de Geest.. overstemmen we de Heilige Geest door ons geschreeuw.

Wat zijn we toch een ongelukkige mensen.. We bidden om de Geest en tegelijk slepen we water aan om het vuur te blussen.

Schaamte moet ons aangezicht bedekken.

In gedachten zie ik nog de statige Prof. Boendermaker lopen op de Loosdrechtse weg.

Van hem is het vers:

Heer', open ons genadig de ogen
en doe ons door Uw Geest
het licht zien en Uw Naam verhogen,
voor 't oordeel onbevreesd.

Ten troon verheven, ons nabij,
staat Gij ons in de strijd terzij.

Mijn kracht zijt Gij.

Tenslotte: Is er dan geen sprake van de onweerstandelijke Geest? Gelukkig wel! Wij belijden dat de Geest eeuwig bij ons zal blijven.

Wat gelooft gij van de Heilige Geest?

Dat Hij te zamen met de Vader en de Zoon waarachtig en eeuwig God is. Ten andere, dat Hij

ook mij gegeven is, opdat Hij mij door een waar geloof Christus en al zijn weldaden deelachtig make, mij trooste, en bij mij eeuwig blijve...

Ik moet denken aan een veenbrand. Mensen slepen met water om het vuur te blussen. Onder de grond gaat het vuur verder.

Wanneer de mensen denken: 't Is uit! zie, plotseling slaan de vlammen weer naar buiten en laait het vuur op!

Zo zal de Geest, ondanks onze bluswerkzaamheden, triumferen!

Al was het in de doodsrivier, ja, juist dan zal Hij overwinnen.

We zullen ons bijltje er bij neer moeten leggen.

Dan zullen we die Lieve Heilige Geest nooit meer bedroeven..nooit meer uitblussen..nooit meer tegenstaan..nooit meer smarten aandoen.

Tot dan hebben wij de vermaning heel hard nodig: **BLUST DE GEEST NIET UIT! DIE CHRISTUS VERHEERLIJKENDE GEEST!**

Waar Gij niet zijt, is het bestaan,
is alle denken, alle doen
zo leeg en woest, zo dood, als toen
Gij, Geest nog niet waart uitgegaan.

Er is geen licht dan waar Gij zijt,
Uw vleugels breidt, Uw vleugels strekt,
geen leven, dan waar Gij het wekt
in een gemis dat naar U schreit.

Hoor, Heilige Geest, wij roepen U!
Kom, wees aanwezig in het woord;
wek onze geest, opdat hij hoort,
wek ons tot leven, hier en nu.

O Heilige Geest, wij zijn verblijd:
Gij immers, eeuwig ondoorgrond,
legt zelf dit lied ons in de mond,
ten teken dat Gij bij ons zijt.

D.C.O.

oo00oo